

פסק דין מדיון משמעותי מיום 16.03.2026

בעניינה של הסטודנטית (-)

הקובלת בדיון: עו"ד ליאורה ארזי בן-חיים

הכרעת הדין

הסטודנטית (-) (להלן "הסטודנטית" / "התלמידה") הינה תלמידת שנה א' בתכנית הלימודים לתואר בוגר ב(-) במכללה האקדמית של תל אביב יפו.

בסמסטר א' תשפ"ו הסטודנטית למדה את הקורס (-) ונבחנה במועד א' באופן פרונטלי בתאריך 13.2.2026. במהלך הבחינה הבחינה המשגיחה כי על כף ידה ואצבעותיה כתוב מלל רב בכתב יד, דבר המהווה חשד להעתקה במבחן.

בתאריך 24.2.2026 נשלחה אל התלמידה הודעה על התלונה המשמעותית שהוגשה נגדה, ובתגובה שלחה התלמידה באותו היום את תגובתה כדלקמן:

"במהלך המבחן סיימתי את המבחן מוקדם מחצי שעה שזה הזמן המינימלי להגשת הבחינה ולכן החלטתי שאני ארשום על כף ידי את התשובות שסימנתי על מנת לבדוק אם עניתי נכון כשאני יוצאת מהבחינה. המלל שהיה על היד שלי נכתב במהלך הבחינה והמשגיחה הבחינה בי שאני רושמת במהלך הבחינה. ... לא ידעתי שאסור לכתוב על היד במהלך הבחינה חשבתי שזה רק לפני הבחינה משום שזאת תקופת מבחנים ראשונה שלי במכללה, ובנוסף לכך כמה סטודנטים היו יוצאים לאחר שרשמו תשובות על היד על מנת לבדוק את עצמם לכן חשבתי שזה מותר..."

בכתב הקובלנה התלמידה הואשמה בעבירות לפי סעיפים: 21.4, הונאה בבחינה ו-21.6, הפרת הוראה המתייחסת לבחינה.

במהלך הדיון חזרה התלמידה על טענתה שהכיתוב על היד נכתב במהלך המבחן על-מנת להשוות תשובות עם תלמידים אחרים בסיום המבחן.

לשאלה האם ישנה הוכחה כלשהי מצידה לכך שהכיתוב לא היה על ידה לפני תחילת המבחן, הסכימה התלמידה שאין יכולת להמציא הוכחה כזו, יתכן לדבריה שהמשגיח ראה שאין כיתוב על הידיים בתחילת המבחן, אבל אין לה הוכחה לכך.

המשגיחה בעדותה ציינה שהכיתוב על כף היד היה רב וצפוף.

לאחר שמיעת העדויות, הבהרתי לתלמידה:

1. כיתוב על היד במהלך המבחן נופל תחת ההגדרה של מעשה אסור במבחן לפי סעיף 21.6 הפרת הוראה המתייחסת לבחינה... וכן לפי סעיף 9.3 לנספח א' לנוהל, המתייחס לכך שיש לכתוב רק במחברת הבחינה: "נבחן הבוחר לכתוב טיוטה יעשה זאת בעמוד הימני של דפי מחברת הבחינה ויציין בראש העמוד "טיוטה" או על גבי מחברת טיוטה נפרדת שתחולק לכל הנבחנים עם תחילת המבחן, עפ"י החלטת מרצה הקורס. על הנבחן להחזיר

את מחברת הטיוטה למשיגה עם תום הבחינה. לא ישתמש נבחן בכל נייר אחר לצורך כתיבת טיוטה".

2. כאשר תלמיד נתפס עם חומר אסור במבחן, טענה מצד התלמיד שהחומר נמצא אצלו ברשות ולמטרה שאין בה הונאה, חובת ההוכחה תחול על התלמיד.

התלמידה הסכימה בדיון עם הדברים הנ"ל וקיבלה על עצמה אחריות על כך שנהגה שלא כשורה. לנוכח כל הדברים לעיל, אני מרשיע את התלמידה בעבירות משמעת לפי סעיפים 21.4 ו-21.6 לתקנון, כפי שיוחסו לה בכתב הקובלנה.

גזר הדין

הסטודנטית הביעה הבנה וחרטה על מעשיה. התרשמתי שהבעת החרטה היתה כנה. כמו כן הסטודנטית ציינה נסיבות אישיות, שנלקחו בחשבון בשיקולים לעונש. בנוסף, על-אף שהעבירה בוצעה טרם תחילת המלחמה, מצב המלחמה והשפעת העונש שיושת על התלמידה תוך כדי תקופת המלחמה, מהווה שיקול לעונש. מאידך גיסא, הסטודנטית הינה תלמידה ב(-) לאחר שלמדה וסיימה בהצלחה תואר ראשון, הציפיה מסטודנטית בשלב זה הינה להקפדה יתירה על הכללים.

לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים, החלטתי להקל בעונש בפועל ביחס לרף הענישה לעבירת הונאה, בשל הנסיבות לקולא, ולהחמיר בעונשים על-תנאי. לפיכך אני גוזר על הסטודנטית את העונשים הבאים:

1. פסילה של מועד הבחינה (פסילת חובה לפי סעיף 23).
2. עונש על תנאי של הרחקה לשנה במקרה של הרשעה חוזרת באחת מהעבירות שהורשעה בהן בהכרעת הדין: סעיפים 21.4 ו-21.6 לתקנון. תוקף התנאי שנה.
3. עונש על תנאי של הרחקה לסמסטר במקרה של הרשעה באי-ציות להוראה לפי סעיף 21.1, העתקה לפי סעיף 21.3, למעט אם יוחלט שלא להפעיל תנאי זה מסיבה מיוחדת כלשהי. תוקף התנאי שנה.
4. דחיית המועד המקורי לזכאות לתואר בחודשיים, לפי סעיף 22.5 (2).

פסק הדין יפורסם בעילום שם במכללה.

(-)

אמיר קירש

סגן הממונה על המשמעת

תאריך: 19.03.2026

מס. סדורי: 234